

Sygn. akt V Ka 695/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

Ośrodek (...) w R. V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Chmiel

Sędziowie: SO Sławomir Klekocki

SO Anita Ossak (spr.)

Protokolant: Monika Brzoza

w obecności J. S. Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2014 r.

sprawy:

A. K. /K./

syna J. i D.

ur. (...) w J.

oskarżonego o przestępstwo z art. 190 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 11 lipca 2013r. sygn. akt II K 72/11

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Żorach do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt V Ka 695/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 lipca 2013 roku sygn. akt II K 72/11 Sąd Rejonowy w Żorach uniewinnił oskarżonego A. K. od zarzutu popełnienia występku z art. 190 § 1 k.k., polegającego na tym, że w dniu 29 grudnia 2010 roku w Ż. słownie groził K. T. (1) pobiciem, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę jej spełnienia.

Nadto Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kwotę 792 złote tytułem zwrotu kosztów ustanowienia obrońcy, a kosztami sądowymi obciążono Skarb Państwa.

Od wyroku tego apelację na niekorzyść oskarżonego wniósł prokurator, w której zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku i mający wpływ na jego treść a polegający na bezkrytycznym przyjęciu za całkowicie prawdziwe wyjaśnień oskarżonego i jednocześnie nie danie wiary zeznaniom pokrzywdzonego w tej części, w jakiej nie potwierdziły one linii obrony A. K., podczas gdy zeznania te w połączeniu z pozostałym materiałem dowodowym, a zwłaszcza zeznania K. T. (2) i E. T. przy ich wnikliwej oraz prawidłowej analizie, prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu,

- obrazę przepisów postępowania, a to art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. mającą wpływ na treść orzeczenia, a polegającą na nie dokonaniu wszechstronnej oceny wszystkich dowodów i wynikających z nich okoliczności, a zwłaszcza nie ustosunkowanie się w uzasadnieniu wyroku do treści zeznań świadka E. T., co w konsekwencji spowodowało wadliwe uzasadnienie wyroku i brak możliwości jego prawidłowej oceny, jak i błędną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, czego rezultatem było uniewinnienie oskarżonego A. K. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Podnosząc powyższe zarzuty prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja prokuratora okazała się uzasadniona, co spowodowało konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy.

Rację ma bowiem skarżący twierdząc, że zaskarżony wyrok wydany został z naruszeniem przepisów procesowych, a w szczególności art. 410 i 424 § 1 pkt 1 k.p.k., co z kolei mogło mieć wpływ na ustalenia faktyczne poczynione w sprawie przez Sąd I instancji. Art. 410 k.p.k. wprost wskazuje, że podstawę wyroku może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a tymczasem sąd orzekający procedując w przedmiotowej sprawie zupełnie pominął i nie odniósł się w żaden sposób do zeznań świadka E. T., co wynika z pisemnych motywów uzasadnienia, które nie zawiera oceny tego dowodu. Należy zatem przyznać rację skarżącemu, że gdyby Sąd miał na względzie zeznania tego świadka, prawidłowo je ocenił w powiązaniu z pozostałymi dowodami ujawnionymi na rozprawie, to mógłby poczynić inne ustalenia faktyczne i zmienić swoje stanowisko w kwestii winy oskarżonego. Uchybienie powyższe spowodowało konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy przeprowadzi Sąd postępowanie dowodowe w całości, a następnie oceni wszystkie ujawnione w sprawie dowody zgodnie z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego. Szczegółowo winien także ocenić Sąd zachowanie oskarżonego i wypowiedziane przez niego w trakcie zdarzenia słowa, które wydają się być jednoznaczne i w tym kontekście ocenić obawę pokrzywdzonego co do ich spełnienia, a nie odnosić ich do zachowania się pokrzywdzonego w trakcie rozprawy, co ma znaczenie drugorzędne. Nie przesądzając jednak na tym etapie ostatecznego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, wyrok z powodu naruszenia art. 410 i 424 § 1 pkt 1 k.p.k. musiał zostać uchylony, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania.